

Različni, vendar oziroma (relativno) manj številni so mongolski razredi na evropskih tleh Rusije. Po številu in omiki se mej njimi najbolj razlikujejo razni finski (čuhonski) rodovi. Karelievcev se šteje 300.000, Fino-Karelievcev 1.700.000, Estoncev (z Čudi in Livonci) 800.000. Ti so vsi na severo-zahodu okoli baltičskega morja. Njim na severji stauuje 7000 Laponcev v guberniji Arhangelski in Oloneški. Severnih Čuhonov je: 5000 Samojedov v guberniji Arhangelski, 2000 Vogulov v guberniji Permski; 85.000 Syrjanov po guberniji Arhangelski in Velogdoski in 60.000 Permjakov v guberniji Permski, ki pa se čedalje bolj porusujejo. Omeniti gre še Čuhonov ob Volgi, katerih pa je čezdalje manj: 800.000 Mordvincev, 260.000 Čeremisov in 240.000 Votjakov.

Od tatarske skupine Mongolov stanujejo razni rodovi v evropski Rusiji. Po številu je največ pravih Tatarov, 1.200.000. Mnogobrojna ljudstva so po spodnjem podolji Volge od Nižjega-Novgoroda dalje, mnogo jih je v Tavriji (poluotok Krim) Pensi, Orenburgu, Vjatki, a posebno v Kasanu. (Nekdaj so bile tu mogočne države.) Njim se prišteva 760.000 Baškirov, vzlasti v Ufi in Orenburgu 136.000 Mešcerjekov (Čuhonov, ki so se potartarili); 570.000 Čuvašev in 160.000 Kirgisov, ki stanujejo na vzhodu in jugo-vzhodu. Pravih Mongolov je poslednjič še 100.000 Kalmikov, v Podonji (ob reki Don) in v Astrahanu.

Bolj šarastega, nagromadenega in razklanega ljudstva pa nikjer ni, kakor v Kavkazu, tukaj na ozkem kraju. Že v starodavnih časih je Kavkaz slovel zavoljo mnogovrstnega ljudstva na ozkem prostoru, in še dan danes se učnjakom ni posrečilo, pojasniti razvrstitev tega ljudstva. V starodavnih časih so se tukaj naselila iranska ljudstva: Tati, Kurdi, Armenci in Oseti, turška; Tatari, Kumiki, Nogajci, Turkmeni na severji in jugu Kavkazu. Ta ljudstva so znana po svojem rodu, ker se njih jeziki tičejo velikih jezičnih družin, ki so že preiskovane. Po gorah mej njimi so vendar ljudstva, katerim se ne vé za rod, ker njih jezik se ne dá izpeljati na kaj že znanega. Ker jih drugače ne morejo razdeliti, imenujejo jih ob kratkem kavkaška ljudstva

Ibrska ali kartveliška skupina obsega Georgijevce ali Grusine; tem prištevajo Gurijevce, Imeretince, Pšave, Tuše, Hevsure, Mingrelivce in Svane. Georgijevci so star kulturni narod, njih je z drugimi imenovanimi ljudstvi skupaj nad 1 milij. duš; pravih Grusinov je kakih 375.000 v guberniji Tifis. Njim na zahod so kavkaška plemena na Črnem morji; splošno imé jim je Čerkesi; zasloveli so po svojih bojih za svobodo z Rusi. Razločujemo Adyge ali prave Čerkese; zdaj jih je še kakih 50.000 na ruskih tleh; večina jih je šla v Turčijo, ko je bil Kavkaz zmagán; Kabardince v Kavkazu na sever okoli 55.000 in 70.000 Abhasov na Črnem morji. Še bolj divja od teh so vzhodna Kavkaška ljudstva, Mohamedanje, ki so sloveči po svojih bojih za svobodo pod Šamilom; vojska je bila končana še le leta 1858., in po svojih težko pristopnih gorah so kljubovali velikim ruskim armadam. Razpadajo na Čečence (140.000) in Lesghievce (460.000). Ti poslednji se pa delé zopet v manjši razrede kakor: Avare, Kürine, Tabasarane.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Štajerskem. a) Podučiteljeva služba v Konjicah, III. plač. razreda; b) učiteljeva služba pri sv. Emi (v Šmarijskem šolskem okraji) na enorazrednici, IV. plač. razreda s stanovanjem in c) podučiteljeva služba pri sv. Duhu (v Konjiškem šolskem okraji) na trirazrednici, IV. plač. razreda. Prošnje oddajajo se do 10. marcija 1884. l.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Za trdno sta postavljena: g. Jan. Wittreich, II. učitelj v Srednjivasi, in g. Jan. Raktelj, IV. učitelj v Ribnici (oba v Kočevskem okraji). — Umrl je g. Anton Junec, učitelj v Planini pri Vipavi. R. I. P.!

Razpis nadučiteljeve službe.

V dvorazredni ljudski šoli v Košani je izpraznjena nadučiteljeva služba s 500 gold. letne plače. Prosilci, ki znajo orglati, imajo pri sicer enakih razmerah prednost. Prošnje oddajajo se najdalje do 30. marca 1884. l. pri podpisani šolski oblasti.

C. k. okrajni šolski svet v Postojini
v dan 15. februarja 1884. l.